

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Davidem Stoškem v insolvenční věci dlužníka: **VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s.**, IČO: 26823357, Ruská 1142/30, 703 00 Ostrava-Vítkovice, zastoupen JUDr. Richardem Mencnerem, advokátem se sídlem Miličova 1670/12, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava, za účasti **Krajského státního zastupitelství**, Na Hradbách 21, 729 01 Ostrava 1, o návrhu návrhovatele-věřitele č. 303 **VÍTKOVICE, a.s.**, IČO: 45193070, Ruská 2887/101, 703 00 Ostrava-Vítkovice, **na nařízení předběžného opatření**

t a k t o :

- I. Návrh věřitele č. 303 VÍTKOVICE, a.s., IČO: 45193070, Ruská 2887/101, 703 00 Ostrava-Vítkovice, ze dne 18.09.2017 (č.l. B337), na nařízení předběžného opatření, kterým by soud udělil souhlas se započtením vzájemných pohledávek věřitele č. 303 a dlužníka, se z a m í t á .**
- II. Navrhovateli-věřiteli č. 303 VÍTKOVICE, a.s. se po právní moci tohoto usnesení vrací složená záloha ve výši 50.000,-- Kč.**
- III. Navrhovateli-věřiteli č. 303 VÍTKOVICE, a.s. se ukládá, aby zaplatil soudní poplatek za podaný návrh na nařízení předběžného opatření ve výši 1.000,-- Kč, České republice, na účet Krajského soudu v Ostravě, č.ú.: 3703-4123761/0710, KS 1148, VS 4801013416, a to do tří dnů od doručení tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-A62 ze dne 25.08.2016 byl zjištěn úpadek dlužníka VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. (dále jen „dlužníka“).

Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-B73 ze dne 15.12.2016 byla povolena reorganizace dlužníka.

Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-B281 ze dne 07.08.2017 byla reorganizace přeměněna na konkurs. Toto usnesení bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku dne 07.08.2017.

Návrhem ze dne 18.09.2017 (č.l. B337) se věřitel č. 303 (dále jen „Navrhovatel“) domáhal vydání předběžného opatření, kterým by insolvenční soud vyslovil souhlas s provedením zápočtu vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele č. 303. Věřitel č. 303 v návrhu dotčené pohledávky podrobně specifikoval, přičemž uvedl, že tyto vznikly na základě smluv o vzájemném plnění ve smyslu ust. § 253 zák. č. 182/2016 Sb., insolvenčního zákona (dále jen „IZ“) a nájemních smluv podle ust. § 256 IZ, a to v období od 25.08.2016 do 18.09.2017 (datum návrhu), jde tedy o pohledávky za majetkovou podstatou podle ust. § 168 odst. 2 písm. g) IZ. Pohledávky jsou splatné a byly uplatněny u insolvenčního správce jako osoby s dispozičním oprávněním přípisem dne 01.09.2017, přičemž do dne podání návrhu nebyly uspokojeny. Navrhovatel má za to, že i v případě zapodstatových pohledávek lze provést jejich započtení, neodporuje-li to společnému zájmu věřitelů a soud nařídí za analogického použití ust. § 82 odst. 2 IZ předběžné opatření, kterým vysloví s navrženým zápočtem souhlas.

Podle ust. § 140 odst. 2 IZ, započtení vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele je po rozhodnutí o úpadku přípustné, jestliže zákonné podmínky tohoto započtení byly splněny před rozhodnutím o způsobu řešení úpadku, není-li dále stanoveno jinak.

Podle ust. § 140 odst. 3 písm. c) IZ, započtení podle odstavce 2 není přípustné, jestliže dlužníkům věřitel v době nabytí započitatelné pohledávky věděl o dlužnickém úpadku.

Podle ust. § 1982 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen OZ“), dluží-li si strany vzájemně plnění stejného druhu, může každá z nich prohlásit vůči druhé straně, že svoji pohledávku započítává proti pohledávce druhé strany. K započtení lze přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky a plnit svůj vlastní dluh.

Započtení vzájemných pohledávek v průběhu konkursu na majetek dlužníka je obecně přípustné při dodržení podmínek stanovených v ust. § 140 IZ, přičemž při splnění těchto podmínek lze provést započtení, aniž by k tomu bylo zapotřebí rozhodnutí (vyjádření souhlasu) ze strany insolvenčního soudu.

V odstavci 2 § 140 IZ je mimo jiné určen i okruh pohledávek, které mohou být započteny, když musí jít o pohledávky, u kterých podmínky započtení byly splněny již před rozhodnutím

o způsobu řešení úpadku. Podle ust. § 1982 odst. 1 OZ pak k započtení jsou způsobilé pohledávky, u nichž Navrhovatel i dlužníkovi vzniklo právo požadovat uspokojení vlastních pohledávek za protistranou za současného plnění vlastního dluhu, tj. pohledávky určené k započtení jsou již splatné.

V odstavci 3 téhož ustanovení se pak uvádějí překážky, které započtení pohledávek (jinak způsobilých podle § 140 odst. 2 IZ) brání. Mezi tyto překážky patří podle ust. § 140 odst. 3 písm. c) IZ i skutečnosti, že věřitel v době nabytí započitatelné pohledávky o dlužníkově úpadku věděl.

V dané věci je okamžikem rozhodnutí o způsobu řešení úpadku den 15.12.2016, kdy bylo vydáno usnesení č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-B73 o povolení reorganizace. Pokud se týká samotných pohledávek, jež mají započtením zaniknout, dle tvrzení Navrhovatele nastala splatnost pohledávek Navrhovatele za dlužníkem nejdříve k 01.01.2017, u pohledávek dlužníka za navrhovatelem pak nejdříve 11.02.2017. Z uvedeného je zřejmé, že u dotčených pohledávek zákonné podmínky k započtení nenastaly do doby rozhodnutí o způsobu řešení úpadku, ale až po tomto rozhodnutí, a to nejdříve 11.02.2017 (a později, v závislosti na splatnosti jednotlivých pohledávek). V této souvislosti je nutno připomenout, že v průběhu insolvenčního řízení sice došlo ke změně způsobu řešení úpadku, když usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-B281 ze dne 07.08.2017 byla reorganizace přeměněna na konkurs. Uvedená změna má však za následek pouhé odpadnutí překážky bránící započítávání vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele, jak je tato pro případ reorganizace zakotvena v ust. § 324 odst. 3 IZ.

Z obsahu insolvenčního spisu je rovněž nepochybné, že Navrhovatel i dlužník tvoří koncern, z čehož vyplývá i skutečnost, že Navrhovatel v době nabytí započitatelných pohledávek věděl o úpadku dlužníka, jde tedy o překážku provedení zápočtu podle ust. § 140 odst. 3 písm. c) IZ. Soud proto konstatoval, že nebyly splněny podmínky pro provedení zápočtu podle ust. § 140 IZ. V otázce nezpůsobilosti dotčených pohledávek k započtení se soud pouze ztotožnil s názorem Navrhovatele, který již v návrhu předesílal, že dotčené pohledávky (konkrétně pohledávky Navrhovatele za dlužníkem) jsou pohledávkami za majetkovou podstatou dle ust. § 168 odst. 2 IZ.

Soud se však dále neztotožnil s názorem Navrhovatele, že i zapodstatové pohledávky lze započíst, pokud to odpovídá společnému zájmu věřitelů a zároveň je ze strany soudu je vysloven analogicky podle ust. § 82 odst. 2 IZ nezbytný souhlas se započtením. Jak již bylo uvedeno výše, podmínky pro zápočet vzájemných pohledávek věřitele a dlužníka jsou obsaženy v ust. § 140 IZ. Tyto podmínky stanoví pevný rámec případů, kdy lze vzájemné pohledávky věřitele a dlužníka započíst, přičemž soud není oprávněn tento rámec překročit, resp. z něj stanovovat jakékoli výjimky, a to ani formou předběžného opatření vydaného podle ust. § 82 odst. 2 IZ (zmíněné ust. § 82 odst. 2 IZ se nadto vztahuje na stav insolvenčního řízení do doby rozhodnutí o insolvenčním návrhu). Skutečnost, že zamýšlený zápočet není v rozporu se společným zájmem věřitelů ve smyslu ust. § 5 IZ v tomto případě není významná.

Z výše uvedeného důvodu soud proto návrh věřitele č. 303 jako nedůvodný zamítl.

Protože návrh na nařízení předběžného opatření byl zamítnut, rozhodl soud podle ust. § 75b odst. 4 o.s.ř. o vrácení složené zálohy navrhovateli po právní moci tohoto usnesení.

Jelikož navrhovatel neuhradil s podaným návrhem soudní poplatek, rozhodl soud v souladu s ust. § 4 odst. 1 písm. h) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, o uložení povinnosti k úhradě soudního poplatku ve výši 1.000,-- Kč. Soud má za to, že předběžné opatření, kterým by měl vyslovit souhlas se započtením vzájemných pohledávek věřitele a dlužníka nepatří mezi ta předběžná opatření, která by mohl vydat i bez návrhu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

U osob, kterým se toto usnesení doručuje zvlášť, začíná lhůta k podání odvolání běžet dnem zvláštního doručení

V Ostravě dne 25. září 2017

Za správnost vyhotovení :
Jana Návratová

Mgr. David Stošek v.r.
samosoudce